

ЦАРЪТЪ СПИ

Имало нѣкога единъ младъ, но много уменъ царь. Той билъ добъръ по сърдце, веселъ по нравъ и се носѣлъ добре съ всички, приемалъ и изслушвалъ всѣко, който дохождалъ да му се оплаче или да го моли за нѣщо. Народътъ билъ много доволенъ отъ неговото мѣдро управление и не можелъ да му се нарадва и да го нахвали.

Сутринъ, когато министритѣ му дохождали при него, той вече знаелъ много отъ това, което ставало въ столицата, па и въ цѣлото царство; знаелъ той, какво желае народътъ и отъ що е той доволенъ или недоволенъ. Шомъ нѣкой отъ министритѣ започвалъ да му разказва нѣщо, царьтъ го прекъсвалъ: „Зная, зная?“ И самъ започвалъ да разказва работата, както е била. Всички министри се чудѣли, отгде царьтъ знае толкова много работи, дори знае нѣща, каквито и самитѣ тѣ не знаели, но никой не смѣялъ да го попита.

Този необикновенъ царь ималъ единъ особенъ навикъ, който очувдвалъ всички. Преди обѣдъ той се занимавалъ съ дѣржавни работи, приемалъ министритѣ, преглеждалъ законитѣ, подписвашъ дѣржавни писма и др. Слѣдъ това сѣдалъ да обѣдвава, ставалъ отъ трапезата въ 2 часа, отивалъ си въ стаята да поспи и спѣлъ до 7 часа. А когато спѣлъ, никой за нищо не бивало да го буди. Ако се случела нѣкоя бѣрза работа, за която веднага трѣбвало да се съобщи на царя, управителътъ на двореца казвалъ: „Не може! Царьтъ спи!“ Тѣй че, отъ 2 до 7 часа всички въ двореца трѣбвало да пазятъ тишина, на всѣккоже се слушало: „Тихо, че царьтъ спи!“

А въ това време царьтъ, щомъ се приберѣлъ въ своята стая, бѣрзо събличалъ царското облѣкло и накити и се обличалъ въ работнически дрехи, въ черно кожено палто, въ груби шаечени панталони и обувалъ обуща съ дебели подметки, подковани съ гвоздей. Слѣдъ това, скрито отъ всички, отивалъ въ най-крайното отдѣление на двореца си и се зэтварялъ въ особена стая, въ която никому не било позволено да влеза. Въ нея имало тезгахъ, накованя, чукове и други ковашки и дѣрводѣлски орждия, а печката била превърната въ ковашко духало. — Съ една дума, стаята била превърната на работилница. Затворенъ въ нея, царьтъ се залавялъ за работа: правѣлъ маси, столове, етажерки, долапи —

